

[Lynnerup Nielsen.]

fra 1. december til 31. marts, til at blive fra 15. september til 31. marts.

I praksis vil denne forlængelse af perioden betyde, at brændselshjælpen til de arbejdsløse under forudsætning af 40 dages ledighed vil kunne udbetales i første halvdel af november måned, medens hjælpen ifølge de nugældende bestemmelser først kan komme til udbetaling sidst i januar måned.

Når mit parti ved denne lejlighed har begrænset forslaget til kun at omhandle en fremrykning af tidspunktet for brændselshjælpen udbetaling, betyder det ikke, at vi hermed erklærer os tilfredse med brændselshjælpen størrelse eller arbejdsløshedsløvgivningens øvrige bestemmelser. Vi forbeholder os ret til at vende tilbage til ændringer på disse områder.

Mit parti mener imidlertid, at spørgsmålet om at sikre, at de arbejdsløse snarest får brændselshjælpen udbetalt, er brændende aktuelt for titusinder af ledige, som ud af deres utilstrækkelige understøttelse ikke har råd til at købe brændsel, før de får brændselshjælpen.

Vi mener det derfor påkrævet, at dette enkle forslag bliver gennemført meget hurtigt. Det haster med at sikre de arbejdsløse brændsel. Jeg anbefaler lovforslaget til velvillig og meget hurtig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Jeg giver først ordet til den højtærede justitsminister, for at hun kan fremsætte det for hendes vedkommende anmeldte lovforslag.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Her ved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i færdselslov og lov om motor køretøjer.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af indstillinger fra justitsministeriets færdselsudvalg og tilsigter en ændring dels af færdselslovens bestemmelser om indkørsel på hovedvej og dels af motorlovens bestemmelser om motor køretøjer's hastighed.

Disse bestemmelser er af så stor vigtighed og har været fremdraget så ofte i den almindelige debat udenfor det høje ting, at jeg har ment, at tiden er inde til, at det

høje ting tager problemerne op til drøftelse, og at jeg med det for øje fremkommer med forslag om at ændre de gældende bestemmelser og gør dette uden at afvente den forestående revision af færdsels- og motorlovene.

Om færdselsudvalgets arbejde skal jeg iøvrigt oplyse, at det forventes, at det kan være afsluttet i løbet af foråret, men da det er et stort og omfattende arbejde, rigsdagen til den tid skal tage stilling til, er jeg ængstelig for, at der vil hengå lang tid — ved sidste færdselslovsrevision gik der vist ca. 3 år fra betænkningens færdiggørelse til lovens vedtagelse —, før rigsdagen kan have tilendebragt sine overvejelser om disse love. Det er altså medvirkende til, at jeg finder det hensigtsmæssigt at gå løs på disse to væsentlige problemer nu. På den anden side beder jeg om, at det høje ting ved vurderingen af de foreliggende forslag vil have i erindringen, at en gennemgribende revision af de forskellige færdselsproblemer er under arbejde, og at de foreliggende forslag må ses som et forsøg på at løse de to væsentligste problemer indenfor rammerne af den iøvrigt gældende færdsels- og motorlov.

Hovedvejsordningen, der nu har været i kraft i 15 år, har i det store og hele virket tilfredsstillende, men der er i de senere år blevet rejst krav om at ændre reglerne om indkørsel på hovedvej, navnlig således at det pålægges de fra sidevejen kommende trafikanter at standse fuldstændigt op inden indkørslen på hovedvej.

Statistikken over færdselsuheld har vist, at et forholdsvis stort antal uheld på hovedveje skyldes uforsigtig indkørsel på disse, således at en ændring af de herom gældende regler må forekomme påkrævet.

Jeg har overvejet, om man burde foreslå en regel om fuldstændigt stop i alle tilfælde før indkørsel på hovedvej. Fra et propagandamæssigt synspunkt ville en sådan bestemmelse om absolut stop ved indkørsel på hovedvej naturligvis være at foretrække, men jeg er alligevel kommet til det resultat, at jeg i overensstemmelse med færdselsudvalgets flertal må nøjes med at foreslå en modificeret stopregel ved indkørsel på hovedvej. Slagord kan være godt i propagandaen, men vi skal være forsigtige med dem, når vi skal udforme lovreglerne i vort moderne samfund. Jeg synes, det er urigtigt at foreslå lovbestemmelser, som man